

41. vuosikerta

Sössö

4/10

TKK TH PÄÄRAKENNUS
HUVUDBYGGNAD

TEEKKARIKYLÄ
TEKNOLOGBYN

Choklat
Desserts

Sössö

4 | 2010
41. vuosikerta

Julkaisija:

Teknillisen korkeakoulun
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>

Postiosoite: PL 13000, 00076 TTK

Päätoimittaja:

Anna Mannila
anna.mannila@tkk.fi

Toimittajat:

Janne Askola
Jussi Ekström
Tapio Haikonen
Tuukka Koistinen
Olli Pirttilä
Emma Suppanen
Juulia Suvilehto

Kuvittaja:

Kaisu Ölander

Vierailevat:

Timo Idänheimo, Paula
Jukarainen, Tuomas Kiuru,
Maria Klonner, Jyrki Luukko,
Otto Palonen, Hilla Pohjalainen,
Panu Simolin, Juuso Terävä

Kansi:

Seksiä ja rahaa
Kansikuvapoikana Ilkka Rekola
Juulia Suvilehto

Sisäkansi:

Juulia Suvilehto

Taitto:

Anna Mannila
Einari Näveri

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

700

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>

Tilaus:

<http://sik.ayy.fi/tilaa-sosso/>

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Tervetuloa toisaalle

Kaikki mitä ihminen tarvitsee on Otaniemessä. Täältä saa ruokaa, koulutusta ja viihdykettä, missä muodossa tahansa kykenet vain kuvittelemaan. Miksi siis koskaan poistua?

Joskus vierähtääkin päiviä, ellei viikkoja, vailla kontaktia (irkin lisäksi) Otaonnelan ulkopuoliseen maailmaan. Kun otaantumiskauden jälkeen pamahattaa esimerkiksi Helsingin keskustaan, hämmennys on valtava: ai että tällaistaikin oli olemassa. Voin hyvin kuvitella ikittekkarin, joka saapumisensa jälkeen ei poistu Otaniemestä enää koskaan. Ovatpa toiset jääneet valmistumisenkin jälkeen Otakallioon asumaan.

Toisaalta... toisaalla kahvilasta saa lattea ja sähkötekkarin haalarit ovat sinisemmät. Jossakin pohjoisemmassa paikassa äiti laittaa ruokaa ja vieläkin pohjoisemmassa oululaiset pojat ovat kuulemma söpöjä. Ei tarvitse kuin poistua kymmenen kilometrin päähän Helsingin yliopistolle, kun koko opiskelukulttuuri jo muuttuu aivan erilaiseksi.

Aina voi tietenkin kyseenalaistaa kaiken: onko Otaniemestä poistumisesta sitten yhtään mitään iloa kenellekään? En muista tiedä, mutta omasta puolestani voin sanoa, että hauskaa on ollut, välillä enemmän, välillä vähemmän. Ikuinen Otaniemi turruttaa, ei enää muista mikä kodissa on niin hienoa. Toisaalle matkustaminen vaikka ihan vain bussilla 102 muistuttaa siitä, mikä täällä on hyvin ja avaa silmät myös tämän paikan vioille.

Hyvät ystävät, menkää pois ja tulkaa takaisin!

Annukka

P.S. Tässä numerossa olemme ulkona, niin avaruudessa (s. 10), Afrikassa (s. 20) kuin Tampereellakin (s. 16). In this issue we leave Otaniemi to visit e.g. Africa (pg. 20) and Spain (pg. 21). Also greetings for exchange students and other non-Finnish speaking people (pg. 12).

Kuvat: Juulia Suvilehto

Sisällys

Tutut & turvalliset

Pääkirjoitus

Magna faciduismod duih nibh ex eugait

Puhiksen pulinat

Elä lähde kiltatoimintaan

Kipparit

Kaput heittäytyivät vähän vekkuleiksi

HPTMK

Holittomuus huolettaa

Patruuna

Kiitos, hyvä Idis.

Sammakot

Killan kootut möläytykset

SIK90: Ei käytöstapa tapa

Näin et nolaa itseäsi sitseillä

Äiti, auta!

Äiti, miks toiset vaan kiusaa

Sarjis

Please Aalto, pimp my school!

Tapahtumakalenteri

Shanghaita tietenkään unohtamatta

3

5

6

7

8

9

22

24

25

26

16

In English

International Greetings

A foreigner in Finland

12

A Little White Boy in Africa

A different kind of youth

20

Fear and Loathing in Sitges

Culture in Spain

21

Ulkomaailma & menot

Aalto-1

Opiskelijat tähtäävät tähtiin

10

Ryhmätöitä ruotsalaisittain

Asiat voi tehdä toisinkin

14

Sössö testaa: Sähköpäivät

Eräs matka Tampereelle

16

FXQ 010

Toinenkin matka Tampereelle

18

21

14

Kiltatoiminta estää opiskelun!

Näin kähmyjen alla voisin oikaista yhden väärinkäsityksen. Kiltatoimijat eivät erään huhun mukaan saa juurikaan opintopisteitä. Pari tuttavaani on killan toimihenkilöinä ollessaan kellottanut lähelle 70 opintopistettä. Yleensä nämä henkilöt tosin olivat menestyksekkäitä myös lukiossa tai ainakin minua fiksumpia. Hallitusviroissa runsas opintopistekertymä on yleensä harvinaisempaa (Varoitus! Erittäin karkeaa yleistämistä!), sillä näissä viroissa killan asiat ovat useammin mielessä kuin toimarilla. Tai näin ainakin oli omalla kohdallani.

Olin budjetoinut tälle syksylle riskillä alunperin 35 opintopistettä eli lähes saman verran kuin edellisenä lukuvuotena yhteensä. Tosin kuusi opintopistettä on budjetoitu saataviksi C:n tentistä, jonka harjoitukset tein jo kesällä. En pidä itseäni mitenkään erikoisen älykkäänä: lukiossa keskiarvo oli noin 8,5 eli aika normaali täällä Otaniemen ympyröissä. Opintopistetavoitettani olen toistaiseksi laskenut kahdella opintopisteellä, sillä tietotekniikkaoikeus-kurssiin liittyvästä kahdeksan sivun harjoitustyöstä ja seminaarista saikin kaksi opintopistettä aiemmin luulemani kolmen sijasta. Työmäärästä saatava palkkio ei ollut enää kyllin houkutteleva.

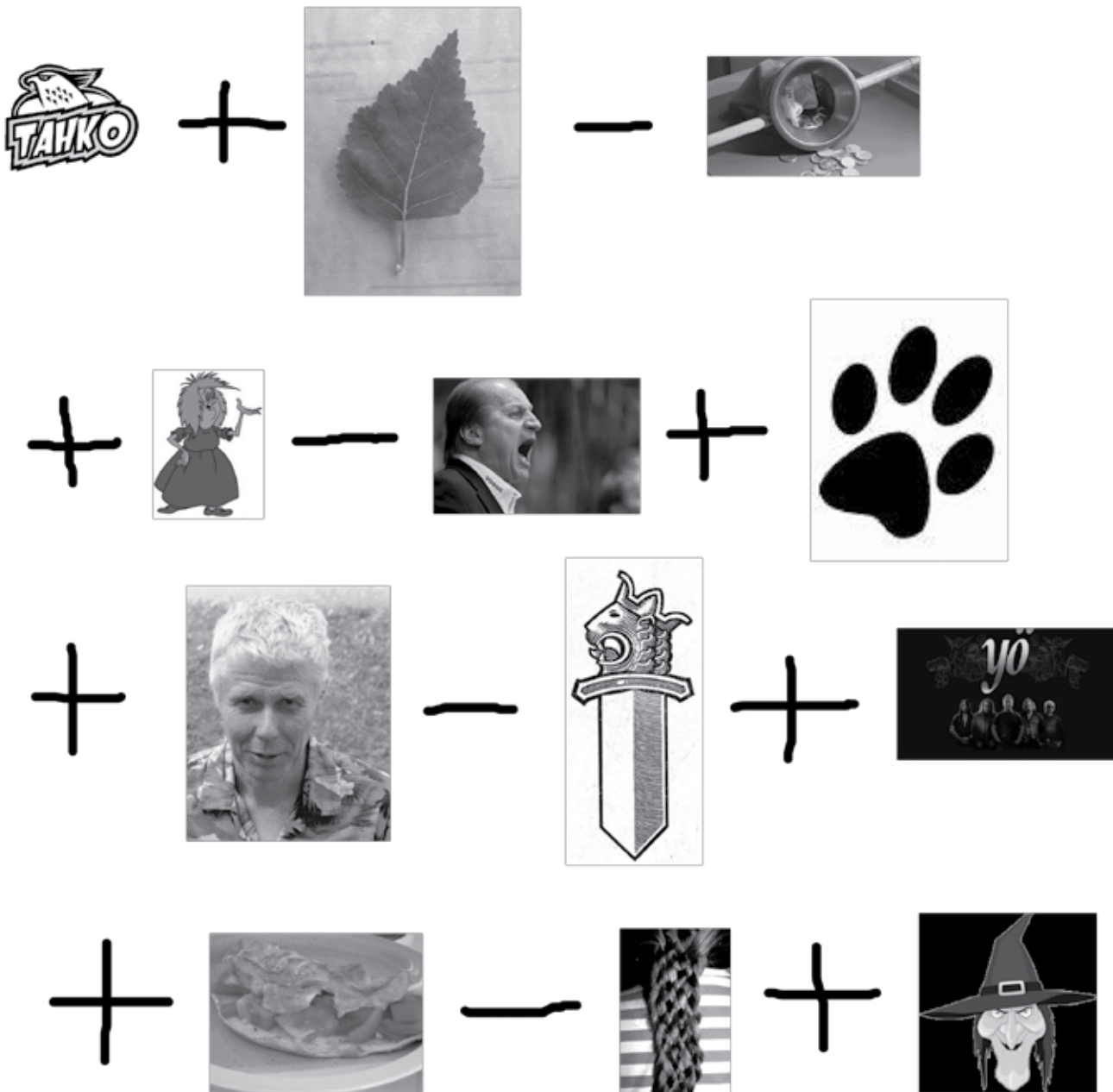
Mitkä ovat sitten avaimet onnistumiseen? Täytyy pystyä keskittymään yhteen asiaan kerrallaan ja pystyä myös siirtymään nopeasti yhdestä aiheesta toiseen ja sen jälkeen keskittymään täysillä uuteen asiaan. Luennot jäävät kohtalaisen usein edelleen käymättä, tosin ahkerammin olen nyt luennoilla käynyt kuin parin viime vuoden aikana, mutta siitäkin huolimatta omaehtoinen opistelu on osattava. Myös pakolliset harjoitukset ovat hyviä, sillä niiden ansiosta kaikkea ei voi jättää tenttiä edeltävälle illalle.

Killassa on kivaa, enkä pidä sitä ainakaan tällä hetkellä juuri laisinkaan piikkinä lihassa, kuten aiemmin oli välillä tapana. Vaikka joskus asiat kaatuvatkin omille harteille, ei stressi silti ole ollut tänä vuonna ylitsepääsemätön. Tein myös pakosuunnitelman eli suunnitelman, missä järjestyksessä jätän asioita tekemättä, jos päästä kuuluu "krii".

Olen myös sitä tyyppiä, joka jättää harjoitustyön palautuksen usein viimeiselle päivällä, joten sen suhteen ei ole väliä, onko koko edeltävän viikon tekemässä kiltahommia vai angstaamassa kotona, kun ideaa ei synny. Talvella sitten nähdään, oliko projekteja liikaa tälle vuodelle. Toistaiseksi vielä tuntuu hyvältä. Ja ne muut kiltahommat ovat yleensä omaa tämänvuotista nakiani vähemmän aikaavieviä ja stressaavia, joten kyllä toimaritkin pystyvät aktiivivuosiinaan opiskelemaan.

Kuva-arvoitus

Hei moi! Meillä oli tylsää, joten teimme teille kuva-arvoituksen. Miettikääpä sitä.
Terkuin fuksikkipparinne Paula ja Tuomas.

HPTMK:n kannanottoja

osa 4

Alkoholittomuuskeskeisyyden on loputtava.

Me HPTMK:ssa olemme suuresti huolissamme nykyisin vallalla olevasta alkoholittomuuskeskeisyyden kulttuurista. Lähes riippumatta tilaisuudesta joku jaksaa muistuttaa: "No entäs sitten alkoholittomat, mitenkäs ne otetaan huomioon?". Tämä on nähdäksemme hälyttävää useastakin syystä. Ensinnäkin, kuka jaksaa välittää absolutisteista? He ovat kuitenkin tylsää väkeä, joka haluaa, että kaikilla muillakin on tylsää. Toiseksikin olemme huolissamme kyseisistä valittajista. Mikäli ei pysty pitämään hauskaa sen tähden, että joku muu juo, on kyseessä nähdäksemme alkoholiongelma, joka on sentään hyvin vakava asia. Kolmanneksi, oikeesti, olkaapa nyt rehellisiä. Menkää itseenne. Opetelkaa pitämään hauskaa, vaikka ette hyväksyisikään alkoholia.

Lopettakaa valitus ja pitäkää hauskaa.

Kunnioittaen,
HPTMK:n rakastettu puhemies, suuri johtaja ja itämaan profeetta

T.E.K. Pärekori

HPTMK on innovatiivinen joukko huolestuneita kansalaisia. HPTMK:n jäsenpohja on hyvin laaja, vaikka se rajoittuukin lähinnä SIKkiläisiin. HPTMK:n toiminta koostuu muun muassa kannanottamisesta päivänpolttaviin kysymyksiin sekä elimistön huolellisesta sisäisestä desinfaatiosta.

Kannanotot syntyvät hedelmällisten pienryhmäkeskustelujen tuloksena. Perinteinen pienryhmäkeskustelu koostuu yleensä aivomyrskystä, eli niin kutsutusta "brainfartingista". Pienryhmäkeskustelujen tulokset esitellään nelikenttämuodossa HPTMK:n rakastetulle puhemiehelle, T.E.K. Pärekorille. HPTMK kannattaa kaikkea, paitsi niitä asioita, joita jäsenistö kokee tarpeelliseksi paheksua, kuten hitaasti käveleviä ihmisiä.

Kiitos!

”Ei sen tarvitse olla vaikeaa.”

Teksti: Timo Idänheimo

Kuva: Joonas Helistén

Yhdistys- ja kiltatoiminta ei aina ole vain ruusuilla tanssimista ja hauskanpitoa. Usein tulee vastaan tilanteita, jolloin toimarit ja hallitus (miksivät myös muut kiltalaiset) joutuvat venymään mitä uskomattomimpiin suorituksiin saadakseen tapahtuman onnistumaan niin, että kaikilla on hauskaa. Saatamme nähdä näitä urotekoja päivittäin ilman, että todella tajuaamme taustalla tehdyn työn määrää. Kokemuksesta tiedän, että tällainen työ on pidemmän päälle hyvin raskasta ja uuvuttavaa ilman kunnon palkkiota.

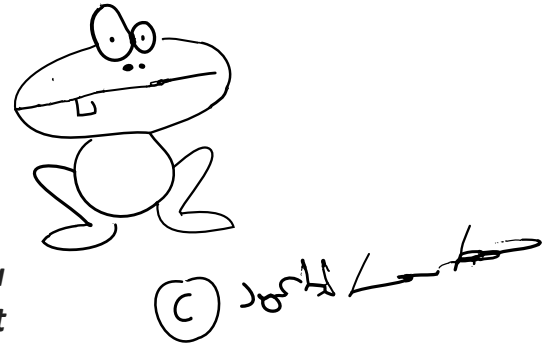
Kuinka siis voimme palkita hyvästä työstä vapaaehtoisessa yhdistystoiminnassa, kun vielä otetaan huomioon, että monen yhdistyksen rahalliset resurssit eivät ole kummoiset, eikä mitään romuakaan halua jakaa eteenpäin?

Pienin palkkioista, mutta merkitykseltään hyvin suuri, on yksinkertainen kiitos. Kiitos on ilmainen, ei vie ylimääräistä aikaa ja kannustaa todella hyvin jakamaan taistossa eteenpäin. Kiitos voi parhaimmillaan lisätä innostusta uusiin ja mahtaviin tapahtumiin ja tilanteisiin. Nyt onkin siis hyvä hetki haastaa kaikki kiltalaiset arvostamaan toistenne urotekoja. Kiittäkää toimikuntanne sisällä ja ulkopuolella toisianne hyvästä työstä. Loppuvuosi on hyvää aikaa kiittää siitä kaikesta hauskuudesta, minkä eteen moni on tehnyt töitä.

Mutta älkää tehkö kiittamisestä kliseistä lausahdusta, vaan oikeasti tarkoittakaa sitä. Kiittäkää silloin, kun joku oikeasti ansaitsee sen. Kiitoksen aiheen ei tarvitse edes olla iso. Tällöin tietää suoriutuneensa työstä hyvin, eikä uurastus mennyt hukkaan.

- Le Patron

Salakuuntelua

Tällä kertaa ajattelimme, että olisi hauska loukata kiltalaisten yksityisyyttä salakuuntelemalla heitä. Urhea journalistimme Panu Simolin siis piilotti nauhurin kiltahuoneelle muutamaksi ruuhkatunniksi ja poimi melisairausten uhallakin nauhalta parhaat palat teidän iloksenne. Tässä tuloksia sekä muutamia muita möläytyksiä. Sammakkoita saa yhä lähettää osoitteeseen sik-sosso@list.ayy.fi.

Salakuuntelun tuloksia

-Mä oon välillä ärsyyntynyt siihen, että on niin paljon paskaa kiltiksellä.
-Mä alan turtua tähän scheißeeseen, mä en jaksa enää välittää. (Vanhat pierut)

Kaikki tietää, että jos tentissä tulee gaussaustehtävä, niin se sit tarkastetaan 18 kertaa, koska siellä tulee aina, aina virhe. (Toffe)

-Täffällä olis fish and chips. Kuka lähtee mun kaa Täffälle?

-Mä voin lähtee?

hälinää

-Mitä?

-Miks sä haluat syödä tol...

-Älä ole Tuuli ja kommentoi toisten ruokaa!

-Mä en vielä kukaan kuullu, mitä sä sanoit, ku toi yks ämmä aukoi päätään sulle.

-Se halus tietää, miks sä haluat syödä tollasta paskaa.

-Aa! Se on hyvää.

-Kakka on hyvää by Annukka.

-Tästä tuli mieleen, että Sössössä on nykyään sammakkopalsta. Jos ihminen nolaa itensä kiltahuoneella, sen voi laverrella mulle tai muulle Sössö-toimikunnalle.

-Ootko ajatellu kirjottaa itestäs jutun?

-Ai että te ootte solidaarisia. (Päätoimittaja, sihteeri Korhonen, ämmä-Kata ja muuan Toffe)

Mua ällöttää ihmiset, jotka syö sokeritomii karkkei sen takii, että niiden vaan

on pakko syödä karkkii, mutta ne ei halua liho. (entuudestaan tuttu hallituksen sihteeri)

-Mä laitan tän viikon päivystäjille mailia.

-Hienoa

-Laita postia kans.

-Kirjekuoreen puolikarkeitä vehnä-jauhoja. Se tepsii aina. (Päätoimittaja Annukka, Toffe ja muutama muu miettivät keinoja saada toimarit muistamaan päivystysvuoronsa)

-Voisko noi fuksien kortsut viedä pois tosta pöydältä?

-Joo heti ku.. mulla on aika monta rau-taa tulesa.

-Sinä tai Annukka voitte hoitaa, ku mul-la on hierontaa... (Päätoimittaja Annukka, yrityssuhdemestari Ilkka sekä toimittaja Juulia kiltiksen siisteydestä)

Voi vittu se Draftisauna on tänään. Sen siitä saa, kun on toimari. Voi vitun vittu tätä kiirettä vitun vittu, joo lähtekää toimariks, tää on hauskaa. Vittu! (Toffe kiltitoiminnan ihanuudesta)

Tää on homoo. En mä haluu ymmärtää. Mä en kestä. (Julia Suvilehto)

-Mä oon viis kutsua saanu tohon Draftisaunaan, mul on kolme kertaa se eventeissä.

-Vastaa kaikkiin eri tavalla! (HTMK kirjautuu Facebookiin)

-On 30 astetta hellettä. Ne aurinkopa-neelit on ihan vitun lämpimät. Sit sä meet ruiskuttaa kylmää vettä siihen.

-Ai että se tekee hyvää.

-Miks sä menisit heittää siihen kylmää vettä, kun sä voisit heittää siihen jääpa-loja? (Toffe, Tommy ja Piiska)

Perinteisin menetelmin tuotettuja

Kiltahuone on juna-asema. (Toffe)

Ehkä parhaimpia keskusteluja, joita olen ollut tuottamassa. (Jussi Hesarin minareettikieltokeskustelusta Sössön koukussa)

Mä en jaksa enää imeä. (Nimetön entinen hovimestari ja nykyinen SIK90-toimikunnan puheenjohtaja imi pitkää pilliä PoTan kaadossa)

Jos se menisi bordelliin ja näyttäisi lapselta, sillä voisi olla pedofiiliasiakkaita. (Eräs Kero Timola lappeen Rantalaisista tisseistä)

Mä en voi sietää sitä ajatusta, että mus-sa olisi joku reikä josta mä vuotaisin verta. (Sisämethuri Hilla verenluovutuk-sesta)

Mun mielestä kaivuri on iljettävä. Mä en olisi koskaan voinut kuvitella, että Emil työntäisi sormiaan mun pyllyyn. (Eräs Katha kiltahuoneella)

Aalto-1 – tähdätessä tähtiin

Teksti: Emma Suppanen

Kuvat: Aalto-1-tiimi

Aalto-yliopistolle maailma ei riitä alkuunkaan, joten seuraavaksi valloitetaan avaruus, tuo korpimaista ensimmäinen.

"Mikä on suurista suurin, luin kysymyksen paperilta"

Vuonna 1894 Anatole France kirjoitti: "Ihme ei ole se, kuinka laaja tähtien kenttä on, vaan se, että ihminen on sen mitannut". 1985 suomalaiset olivat mukana valmistamassa neuvostoliittolaista Phobos-luotainta.

Tämän vuoden alussa Radiotieteen ja -tekniikan laitoksella käynnistettiin opiskelijasatelliittiprojekti, jonka ensiaskel oli kurssin "Avaruustekniikan erikoistyö" puitteissa syntynyt esisuunnitelma kansainväliseen nanosatelliittijärjestelmään perustuvasta satelliitista.

Sittemmin projektiin on saatu mukaan muitakin, ja suunnitelmasta ollaan tekemässä todellisuutta – ensimmäistä suomalaista satelliittia. Ensimmäinen budjetti on jo varmistunut, ja laukaisun ajankohta osunee vuoden 2013 alkupuolelle.

"Istuin paikallani ja mietin ja ulkona oli pimeä ilta"

Valmiin esisuunnitelman perusteella hankkeeseen osallistuvilla on käsitys siitä, mitä satelliitin rakentaminen tulee vaatimaan. Huomioon otettavia asioita on paljon, mutta kysymysten moninaisuuteen ei olla jäämässä jumiin; koska nanosatelliitissa jokainen valinta vaikuttaa kokonaisuuteen, tärkeintä on aloittaa jostain. Aalto-1 on projektina pitkälti ko-

keellinen, ja vastuupettaja **Jaan Praksin** mukaan oleellista on se, että opiskelijoiden innon ja uteliaisuuden annetaan kasvaa ja tuottaa tulosta.

Tällä hetkellä ajankohtaisia ovat projektin sisäinen työnjako, artikkelien kirjoittaminen ja osien testauksen aloittaminen. Tulevaisuudessa hankkeeseen kuuluu oleellisena osana osallistuminen konferensseihin, kesäkouluihin ja muihin tapaamisiin – esim. suomalaisten oman astronautin Timothy Kopran esisuunnitelman tekemiseen osallistuneet opiskelijat jo pääsivätkin kohtaamaan.

"Äkkiä katto yltäni repeytyi ja yö oli musta kuin hiili"

Satelliitin pääasiallisena tehtävänä on testata VTT:n kehittämän spektrometri-laitteen käyttökelpoisuus. Lisäksi Aalto-1:een ollaan integroimassa tavallinen kamera, säteily- ja kiihtyvyyssilmäisiä sekä plasmapurje. Haastavaksi tavoitteen saavuttamisen tekee paitsi avaruuden karut olosuhteet - lämpötilat vaihtelevat huomattavasti ja virtaa satelliitti saa vain aurinkopaneeleista - myös satelliitin pieni koko: kaikkiaan Aalto-1 tulee ulottuvuuksiensa ja massansa puolesta vastaamaan noin kolmea maitotölkkiä.

Plasmapurje, jota jo Helsingin yliopistolla rakennetaan, on kokonaan suomalainen keksintö, jonka avulla satelliittia on tarkoitus voida jarruttaa ja saada se myös radaltaan aikanaan alas. Mikäli idea

toimii, se tarjoaa tavan päästä avaruusrumusta eroon. Lisäksi ainakin teorian mukaan täysimittaisella sähköpurjeella olisi mahdollista liikkua vapaasti aurinkotulen avulla. Aalto-1:n plasmapurjeen pituus on kuitenkin vain kymmeniä metrejä. Plasmapurje on rakenteeltaan ohuesta metallilangasta hitsattua liekaa joka varataan sähköisesti.

"Ja joku pääni sisällä kysyi mitä taivaan takana piili?"

Apuna Aalto-1:n tekemisessä Aallolla on mm. Helsingin ja Turun yliopistot, VTT, Aboa Space Research Oy, Oxford Instruments Analytical Oy ja Ilmatieteen laitos. Aalto-yliopistolle projekti onkin sopiva näyteikkunahanke, sillä se on paitsi huomattavan helppo kirjoittaa väärin muotoon Aalto-!, myös monitieteellinen yhteistyöprojekti - joskin ennemmin saman alan kuin Aallon koulujen kesken.

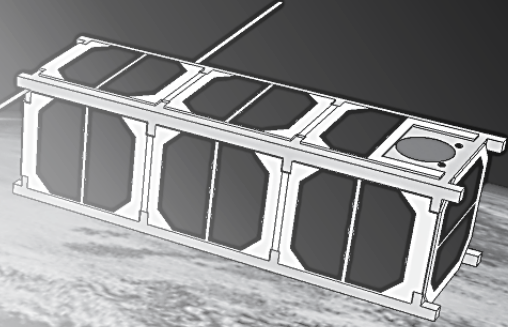
Tähtiin tähdätessä hutikin vie jo avaruuteen. Logic is as logic does.

Turhauttaako kurssien teoriapainotteisuus? Haluatko saada opin-tojesi aikana jotain hyvin konkreettista aikaan? Kiehtooko avaruus? Mukaan Aalto-1 -projektiin ehtii vielä! Aalto-1:een liittyviä kursseja tarjoavat

- Radiotieteen ja -tekniikan laitos
- mm. kaikki avaruustekniikan (S-92 -alkuiset) kurssit
- Automaatio- ja systeemitekniikan laitos
- Sovelletun mekaniikan laitos

Kysymykset:

1. Miten päädyit mukaan satelliitin rakentamiseen tai mikä innosti sinut mukaan?
2. Mitä teet satelliittiin tai minkä osa-alueen työstämiseen osallistut?
3. Mitä opiskelet pääaineenasi?
4. Star Wars vai Star Trek?

Mikon (Lankinen) vastaukset:

1. Avaruustekniikka on kiinnostunut minua pienestä pitäen ja tulin TKK:lle opiskelemaan juuri sen takia, että täällä oli mahdollisuus opiskella avaruustekniikka pääaineena.
Avaruustekniikan erikoistyö on pakollinen kurssi avaruustekniikkaa pääaineenaan opiskeleville ja sitä kautta päädyin mukaan.

2. Tehtävänä oli selvittää minkälaisia aurinkopaneleja on saatavissa satelliitteihin ja niiden ominaisuudet. Näiden tietojen pohjalla piti sitten selvittää kuinka paljon tehoa meidän satelliitti pystyisi tuottamaan.
3. Avaruustekniikkaa.
4. Tietysti Star Trek. Star Wars on avaruusooppera, kun taas Star Trek on sitä oikeata scifiä.

Marian (Komu) vastaukset:

1. Kaikki avaruuteen liittyvä on kiinnostanut ihan pikkutyöstä lähtien ja parin mutkan kautta päädyin TKK:lle opiskelemaan avaruustekniikkaa. Pahaa-aavistamattomana osallistuin avaruustekniikan erikoistyö -kurssille ja kohta olinkin jo

kirjoittamassa ensimmäistä suunnitelmaa opiskelijasatelliitille.

2. Tehtävät ovat olleet aika vaihtelevia laukaisumahdollisuuksien tutkimisesta kameran hankintaan. Tällä hetkellä toimin laatupäällikkönä ja kirjoittelen testivaatimuksia ja -proseduurejasatelliitille.
3. Avaruustekniikkaa.
4. Molempi parempi. Kumpikaan ei tosin ole mitenkään erityisen intohimon kohteena.

Anssin (Hakkarainen) vastaukset:

1. Kuulin jo syksyllä 2009 uuden tyyppisestä avaruustekniikan erikoistytöstä joka tehtäisiin projektimuotoisesti. Homma kuulosti kiinnostavalta ja taidettiin nanosatelliitteja jo pohdita erinäisissä lounaskeskusteluissa.
2. Olen ollut mukana esitutkielman teossa jossa vastuullani oli tietoliikennetytydet ja asennonsäätö.
3. Avaruustekniikkaa.
4. Olen ehkä enemmän Star Wars -sukupolvea, mutta vanha Star Trek rokkaa kyllä.

International Greetings

Text: Maria Klonner

Photos: Maria Klonner

Paula González Muñoz

Heikki Salokanto

Dear [insert your name here],

You have now been in Finland for some time, have maybe gotten to know some of the language and maybe some of the Finnish oddities. Footnote: Do you also sometimes get the feeling, that you've been in Finland for too long when you only know it's Thursday because there is pea soup?}

Maybe (and hopefully), you have also met some Finns. At the beginning the task might seem daunting. After all, everybody knows that the Finns don't talk, right? But that statement is only true on the surface; even here people are different. As a sidenote, some of the most talkative people I know happen to be Finns. An easy way to get to know people is of course guild events. Especially in the smaller ones there will always be people curious and happy to talk to you. Maybe you'll meet one of your best friends in the next sauna evening or when having a coffee in the guild room, who knows?

And if you are also a bit shy, but have a hobby that you like to talk about, well, then try joining the corresponding club! Their webpages might often mostly be in Finnish, but I know quite some people who found their home in one of them. Consider the variety! A club for electronic music, one for role playing, singing karaoke, learning Japanese, watching anime, singing, having sissit, going skiing, or tinkering with electronics amongst others; the choices are almost endless.

If you make use of your common sense and try to get to know people, then you will for sure get to practice your Finnish a lot!

Enjoy your time in Finland and make the most out of it!

Cheers, Maria

PS: If you are interested in improving your Finnish skillz, check out tandem learning or just try talking to people in Finnish!

Info on tandem learning!

Tandem learning is a course form in which two people who want to learn each other's language pair up. After an introductory meeting with the whole group the pair will meet once or twice a week to practice languages. Usually, one session is dedicated to one language. The person wanting to improve in that language decides what shall be done. Topics might be to improve the talking skills, or to improve on the written language. From time to time there are meetings with the supporting teacher and after having handed in a learning diary the credits are awarded.

Kirje fukseille

Hei,

Minä olen Maria ja tulin vaihtarina Suomeen vuonna 2007. Erasmus-vaihtovuosi oli iso asia ja olin kiinnostunut Suomen kulttuurista ja suomalaisista. Elokuussa kävin Suomen kielten pikakurssilla, ja sitten minulla oli hyvä tuuri, koska ehdin käyttää vielä orastavaa kielitaitoani killassa, josta löysin paljon hyviä kavereita. Vuosi meni nopeasti ja kevään aikana osallistuin aktiivisesti kiltatoimintaan toimarina ja sain aikaan kv-fuksiopaan.

Sinä, joka olet vielä opintojesi alussa, kuinka paljon muistat vielä kielistä, joita opit koulussa? Kuinka moneen ulkkariin olet jo tutustunut? Minä esimerkiksi unohdin, miten ranskan kieli toimii, koska en tarvinnut kieltä pitkään aikaan. Älä tee samaa virhettä! Tulet kohtaamaan paljon tilanteita, joissa voit harjoitella eri kieliä: voit ryhtyä kv-ISOKsi ja valita ryhmääsi ihmisiä, jotka puhuvat tuntemiasi kieliä. Voit myös jutella kiltahuoneelle saapuvien ulkkareiden kanssa.

Ulkotoimikunnan tapahtumiin osallistumalla löytää myös mahdollisuuksia harjoitella kielitaitoa. Tandemoppiminen tarjoaa opintopisteiden ohella mahdollisuuden kulttuurivaihtoon.

Silloin tällöin on vaikeaa tai haitteaa, kun he kohta lähtevät takaisin kotimaahansa. Mutta toisaalta sinä saatat lähteä vaihtariksi ja tapaatte taas. Elämä on täynnä mahdollisuuksia!

International freshman guide online!

The international freshman guide that came out for the first time in 2009 has now been digitized and is available on its own webpage, sik-international.ayy.fi

The webportal strives to contain all the information that international students need to survive in Finland. It tells about all the paperwork that needs to be done, gives tips on how to get around, where to stay and where to shop. Additional help is provided by a grocery shopping help and maps detailing where, e.g., electronics recycling or the Helsinki immigration police can be found.

The content is rounded off with information about the culture of teekkaris (very recommendable for example the freshly minted sitsit cheat sheet) and - last but not least - studying and all the potential paper work related to that.

You are very welcome to provide feedback and comments to sik-ulko@list.ayy.fi

Wiener Schnitzel

Traditionally Wiener Schnitzel has to be done from veal, although nowadays pork is more and more common (called then Wiener Schnitzel vom Schwein). A popular variation is Cordon Bleu - Wiener Schnitzel filled with ham and cheese.

Ingredients (for 6 persons):

900 g veal (from the back upper leg)
salt
flour
2 eggs
breadcrumbs
fat for baking (lard if available)
lemon

Cut the meat into Schnitzel-sized pieces and slightly hammer it flat (it should have a thickness of about 6 mm and not be cut open). Make small incisions around the edge, salt it and turn it in the flour. Then it is turned in the mixed egg, turned in the breadcrumbs and finally baked in hot fat until golden brown.

Wiener Schnitzel is usually served with a slice of lemon and potato salad.

Potato salad:

Ingredients:

750g of potatoes
3 table spoons oil
1 small onion
vinegar
water
sugar
salt

Cook the small salad potatoes, peel them and cut them into slices once cooled down. Mix with finely cut onion (and potentially a finely cut pickled cucumber) and the marinade made out of the rest of the ingredients. Let rest for about an hour and then season to taste.

Ryhmätöitä ruotsalaisittain

Teksti ja kuvat:
Juulia Suvilehto

En ole koskaan pitänyt ryhmätöistä, päinvastoin. Olen se opiskelija, joka käy vielä varmistamassa assareilta josko ryhmätyöksi tarkoitetun projektin voisi sittenkin tehdä yksin, kun ei vaan nappaa. Järkytykseni olikin suuri, kun tajusin lähteneeni vaihtoon yliopistoon ja ohjelmaan, jossa kaikki artikkelien lukemisesta ja ohjelmoinnista kotitentteihin piti toteuttaa pareissa tai ryhmissä. Ehkä kyse oli kaikenkattavasta ruotsalaistumisprosessista, mutta vuoden lopussa näin jo itsekin, missä ennen oli mennyt pieleen ja miten länsinaapurin ryhmätyökulttuurissa asiat hoidettiin.

Tähän olen tottunut

Lähtökohta

Ryhmäläiset sopivat sähköpostilla keskenään, että aihe jaetaan sopiviin alaotsikoihin, jotka kukin lankeavat yhden ryhmän jäsenen harteille. Yhdessä korkeintaan kootaan lopullinen tuotos, usein sekin jää motivoituneimman ryhmäläisen harteille. Tällöin lopulliseen työhön jää päällekkäisyyksiä ja ryhmän jäsenten erilaiset pohjaosaamis- ja motivaatiotasot laskevat tuotoksen laatua.

Aikataulutus

Kaikille sopivan ajan löytäminen on yli kahden hengen ryhmissä suorastaan mahdotonta, koska kaikki ovat Erittäin Tärkeitä Tyyppejä ja kaikilla on Erittäin Tärkeitä Menoja. Parhaassa tapauksessa ryhmätyö toteutetaankin niin, ettei ryhmän tarvitse kokoontua samaan paikkaan kertaakaan. Jos kokoontuminen on välttämätöntä, se toteutetaan mahdollisimman harvoilla kerroilla mikä useimmiten tarkoittaa yli neljän tunnin rupeamia ilman taukoja. Liian pitkät rupeamat johtavat helposti siihen, että vaikka työtä tehtäisiinkin nimellisesti ryhmässä (kaikki samaan aikaan samassa paikassa), yksi ihminen päätyy kirjoittamaan, ja kiroaa sitä, että joutuu yksin tekemään kaiken, ja loput kaivavat nenäänsä ja toivovat olevansa jo kotona.

Keskustelu

Ryhmän sisäiset keskustelut ovat usein hedelmättömiä, koska niissä puhutaan vain, jos ollaan täysin varmoja omasta asiasta. Jos näyttää siltä, että joku on tehnyt virheen, kaivetaan oman näkemyksen tueksi ensin miniläppäriä Wikipediasta perustelut ja tämän jälkeen lytätään armotta virheellistä tietoa levittänyt itsensäkorostaja. Tästä sukeutuu kiista, jossa kumpikaan osapuoli ei halua myöntää olleensa väärässä eli tyhmä.

Viimeistely

Mikäli ryhmä on tehnyt töitä kukin tahollaan, työn viimeistely voi muistuttaa palapelin kasaamista kirpparin lattialta löytyneistä paloista. Mikäli viimeistely on yhden ihmisen harteilla, tämä mitä suurimmalla todennäköisyydellä toteuttaa vain omaa visioitaan ja varsin säälimättä leikkaa pois tai uudistaa täysin osia, joita ei ymmärrä tai joiden ei katso olevan oleellisia. Lopullinen työ on pettymys kaikille muille kuin tälle yhdelle viimeistelijälle, mukaanlukien työn arvostelija.

Papereiden kanssa jää helposti yksin

VS.

Ryhmätyöt tehdään yksissä mielin

Näinkin voi tehdä

Lähtökohta

Alussa tavataan kahvin äärellä ja sovitaan erikseen, mihin ryhmä työllään tähtää – mennäänkö siitä, missä aita on matalin vai pyritäänkö johonkin korkeampaan arvosanaan tai oppimistavoitteeseen. Jos tavoitteet eivät kohtaa, ryhmän kokoonpanoa voidaan myös muokata: mikäli neljän motivoituneen oppijan ryhmässä on yksi, joka vain haluaisi päästä kurssista läpi, voidaan tälle yhdelle etsiä vielä samantasoinen porukka ja tilalle mahdollisesti saada joku, jonka tavoitteet ovat paremmin linjassa muun ryhmän kanssa.

Aikataulutus

Ensimmäisellä tapaamisella sovitaan vielä, että aikaa on oltava tarpeeksi työn tekemiseen toivotulla tasolla. Jos tämä ei meinaa onnistua, on priorisoitava. Mikäli ryhmä on yhdessä päättänyt, että työstä halutaan korkeampi arvosana, ovat ryhmän jäsenet valmiita uhraamaan vähemmän tärkeitä menoja tai korvaavat poissaolonsa vaikkapa tekemällä tiedonhakua tai viimeistelyä itsenäisesti. Pyritään sopimaan parin-kolmen tunnin pätkiä ja pidetään fika-taukoja tunnin tai puolentoista välein: vaikka menetetään kymmenen minuuttia työaikaa, kaikki ovat samaa mieltä, että tauon jälkeinen toimeliaisuus on sen arvoista.

Keskustelu

Keskusteluista haetaan ensisijaisesti ajatustenvaihtoa ja vasta toissijaisesti ratkaisuja. Kaikkia ryhmän jäseniä aktiivisesti vedetään mukaan keskusteluun, myös niitä, jotka luonteensa (tai kielellisten rajoitteidensa, toim. huom.) vuoksi muuten jättäytyisivät sivustaseuraajiksi. Erimielisyydet esitetään usein kysymyksen muodossa, jolloin vastaaja ei koe oloaan uhatuksi ja kykenee myöntämään, mikäli oli väärässä. Mikäli ryhmässä on selkeästi eriaviä mielipiteitä, näiden vaihto summataan usein metakeskustelulla: "Olipas hyvä keskustelu, näin sitä voi oppia toisiltaan." Keskusteluun viitataan muutenkin paljon eikä keskustelun aihetta sisältämättömiä puheenvuoroja kummaksuta, jos niillä voidaan kehaista kaveria hienosta ajatuksesta tai yhteenvedosta.

Viimeistely

Viimeisten sisällöntuotantosessioiden jälkeen pidetään hieman taukoa, jonka aikana kaikki saavat itsekseen lisäillä kommentteja yhteiseen tuotokseen tai kommentoida yhteistä koodia, jonka jälkeen kokoonnutaan vielä kerran yhteen keskustelemaan viime hetken muutoksia. Tässä vaiheessa käytetään myös hetki jos toinenkin keskinäiseen kehumiseen, jotta kaikille jää hyvä mieli prosessista.

Sössö testaa: Sähköpäivät – Muistoja matkalta Tampereelle

Kuvat: Santtu Töyräs,
Touko Möttönen

Mitä yhteistä on Oululla, Tampereella, Iapteen Rannalla ja Otaniemellä? Tietenkin se, että jokaisesta kaupungista löytyy innokas sähkökilta, jotka vuorovuosin järjestävät Sähköpäivät. Tänä vuonna nuo iloluontoiset verkostumisiltamat pidettiin Tampereen Hervannassa. Myös Sössö oli paikalla.

Tutustumisretkemme tamperelaiseen teekkarikulttuuriin alkoi eräänä torstaina 7.10. iltapäivästä bussimatkalta Otaniemestä Hervantaan. Nousu sujui leppoisasti, vaikka bussin äänentoisto ei oikein pelittänytkaan. Välilaskujakin oli vain yksi, pääsimme herättämään haalareissa ja lakeissa pahennusta toisessa Suomen kahdesta tien yli ulottuvasta huoltoasemasta.

Laskeuduttuamme Hervantaan vuorossa oli pikaista juomientyhjentelyä, otaniemeläiset kun oli viimeiseksi paikalle saapuneina sijoitettu TTY:n tiloihin, joissa ei saanut avoimien juomien kanssa liikkua. Kun olimme saaneet juomamme kurkuistamme alas, hylkäsimme matkatavaramme majoitukseen ja siirryimme Teekkarisaunalle muutaman sadan metrin päähän. Emme kuitenkaan päässeet vielä saunomaan rauhassa, sillä hyvin pian saapumisemme jälkeen käynnistyi jonkinlainen Hervanta-suunnistus, johon Sössön edustajakin otti osaa.

Kiljua, korruptiota ja alastomuutta

Suunnistuksen ensimmäinen rasti oli ilmeisesti perinteinen tamperelainen teekkariurheilulaji, jossa leikitään autoa. Autossa on kaksi pyörää, kuski ja tankkaaja puolessavälissä matkaa. Joukkueessamme pyöräksi valittiin alastomimmat miehet, kuskiksi nopein heevaaja ja tankkaaja oli tietenkin puheenjohtaja, joka kaatoi ilmeisesti hyvin pahaa skiljua kuskin kurkusta alas. Tarkoituksena oli kiertää muutama puu niin, että puolessavälissä kierroksen meno- ja paluumatkaa tankattiin ja päädyssä pyörät vaihtoivat paikkaa kuskin koskettamatta maata. Loput kolme noin neljän hengen joukkueestamme toimivat cheerleadereina, niin että ”seksiä ja rahaa”-huuto varmasti kannusti varsinaisia suorittajia maksimoimaan performanssia. Ei mikään ihme siis, että olimme siihen mennessä nopein joukkue ja pisteitäkin herui kunnioitettava 10i.

Seuraavalla rastilla myös loppujoukkue pääsi nauttimaan vihreästä skiljusta, rastin aktiviteettinä kun oli ”liikutaan hassusti ja juodaan kiljua”-viesti. Tämäkin suoritus meni joukkueeltamme nappiin, viimeistäänkin hienoisen tuomarien lahjonnan jälkeen. Seuraavalle rastille pääsyä odotellessa alastomille miehillemme tuli hieman kylmä, joten he siirtyivät hetkeksi saunan puolelle lämmittelemään.

Kolmas kokeilemamme rasti oli iloinen poikkeus kiljunjuonin jälkeen. Sähkökillan fuksit soittivat takkatulen ääressä erilaisten lintujen ääniä, joista me tunnistimme ainakin Koskelon ja munahaukan. Jallu-pulloa ei tarvinnut edes kaivaa taskusta

esiin, vaan täysi kymppi piirrettiin paperiin, kun kymmenen aikaan illasta saimme yhteyden tuomareiden kuulakärkikynässä esiintyneeseen tanssiravintola Tulenhoviin, joka muuten sijaitsee Leppävirralla. ”Päivää, olemme tällainen nuorten miesten kristillinen yhdistys, haluttaisiin pitää tanssit, missä te olette?” ”Laittakaa meille sähköpostia --” ”Ei vaan siis missä te fyysisesti sijaitsette?”

Toiseksi viimeisellä rastilla kokeilimme vähäpukeisuutta koko joukkueen voimin: tarkoituksena oli kuljettaa jonkinlaisia naruin yhdistettyjä objekteja joukkueen vaatteiden ali. Hyvinkoulutettuina tekniikan ylioppilaina minimoimme kuljetusajan minimoimalla myös kuljetusmatkan. Tuomaristo oli vähäisen Jaloviina-annostuksen sekä tanssiesityksen jälkeen varsin tyytyväinen suoritukseemme.

Viimeinen rasti oli Spede-henkinen jalkapallokeilaus. Keiloina oli kilju- ja vesipulloja, eikä kiljua saanut juoda enemmän kuin säännöt määräisivät, sillä rastia pitäneiden fuksien mukaan sitä oli rajoitetusti. Muutama joukkueen jäsen kaatui keilatessaan, mutta jalkapallolahjoillamme saimme kuitenkin rastilta 720 pistettä.

Selvittyämme urheasta urheilusuorituksestamme pääsimme vihdoin saunaan ja syömään. Erityiskiitosta on annettava siitä, että Skilta oli varannut ulkopaikkakuntalaisille ilmaiset liha-piirakat kummaksikin illaksi. Lihiksestä huolimatta siirryimme paikalliseen pitseriaan nauttimaan valtavat annokset kebabia, pitsaa ja falafelia. Keskiyön koittaessa myös lauloimme hymnit tässä ravintolassa. Siellä meidät saavutti ilouutinen, että olimme voittaneet rastikierroksen. Palkinnoksi saimme pullon erittäin pahaa kuohuviiniä ja komean kyltin, jota voi käydä ihailemassa kiltahuoneella.

Kulttuurierot yllättivät

Toinen päivä alkoi suurimmalle osalle otaniemeläisistä heti aamusta siirtymisellä pois majoitustiloista ja aamupalalla, minä jälkeen seurasi yritysluentoja ja kahvitusta. Yritysluennoista jäivät mieleen NSN:n edustajalle esitetty kriittiset code of conduct -kysymykset sekä TEK-mies, joka oli miltei kiusallisesta tavallisuudesta päätellen itsekkin tamperelainen sähköteekkar. Luentojen jälkeisellä Sähkökillan tarjoamalla lounaalla allekirjoittamattomalle oli iskeä hienoinen OtaHieho-krapula ruokassa noin kymmenen sekunnin välein raikuneiden ”Ja siitä!”-huutojen johdosta. Ruokailun jälkeen joukko hajaantui viettämään aikaansa vapaasti. Huhujen mukaan muun muassa Skillan

ja TeLen kiltahuoneilla sekä Telokin kerhohuoneella olisi nähty Otaniemen edustusta.

Seuraava ohjattu aktiviteetti oli vasta illalla, jolloin pääsimme tutustumaan Hervannan sitsikulttuuriin. Sitsit erosivat aika paljon Otaniemessä totutuista: ruokalajeja oli vain yksi, jota sitäkään ei tarjottu pöytään, eikä sitseillä ollut kahviavectia tai lukareitakaan. Erikoisuutena sitseillä oli seremoniamestari, jonka sauvan käyttöön liittyi erilaisia rituaaleja. Pöydässä oli runsaasti viinipulloja, mutta silti sitseiltä jäi virallisen tarjoilun osalta hiukan kuiva olo. Omiakaan juomia ei saanut tuoda, eikä vapaamuotoinen lukkarointi jotenkin pitänyt rytmää yllä. Tamperelainen itsepalvelukonsepti voi kuitenkin todistetusti myös toimia, eivätkä sitsit maksaneet kuin seitsemän euroa, joten ei kai sillä voi paljoa odottaa saavansaakaan. Lisäksi sitseillä nähtiin tissit, joiden arvoa kuitenkin joidenkin mukaan vähensi niiden lappeen Rantalaisuus, lappeen Rantalaiset kun kuulemma ovat oletusarvoisesti alasti.

Lopullinen rappio

Sitsattuamme siirryimme takaisin Teekkarisaunalle, jossa saimme taas Skillan tarjoamaa lihapiirakkaa sekä ilmoitettua pelamaan Herwantapeliä. Kyseessä on siis juomapelien kuninkaaksikin kutsuttu Monopoly-variaatio, jossa ostetaan hervantalaisia teekkaripaikkoja ja juodaan joka vuorolla. Saunan ollessa alkuiltalla rikki sekä painostuksen alla Sössön edustus otti tietenkin osaa, mikä osoittautui varsin turmiolliseksi. Peliä kun ei pelata kiinteää vuoromäärää, vaan 45 minuuttia. Ajan kulumista ei kuitenkaan pelin tiimellyksessä huomaa, ja jälkeensä kuulunut pelin kesto yllätti jokaisen ensimmäiseen peliin osallistuneen ulkopaikkakuntalaisen, kuten myös saavutettu humalatilalla. Natiivit tosin moittivat tuomaria turhan lepuksi, mutta ehkä pelattu peli oli aivan riittävän pehmeä lasku ulkopaikkakuntalaisille.

Pelin jälkeen Sössön edustus siirtyi sammumaan, mutta monen muun ilta jatkui muun muassa saunomisen ja Tietotalon katolla hörhöilyn merkeissä. Seuraavana aamuna paluu Otaniemeen sujui onneksi varsin kivuttomasti Muumi-videoita katsellen, mitä nyt sovituissa aikatauluissa pysyminen tuotti joillekuille vaikeuksia. Kukaan ei kuitenkaan jäänyt matkan varrelle, ja lopulta pääsimme 9.10. noin kello 16 takaisin Sähkölafkan pihalle, mistä lähdimmekin.

Sössö myös haastatteli muiden paikkakuntien teekkareita seuraavin kysymyksin:

1. Mikä on parasta paikkakuntanne teekkarikulttuurissa?
2. Keitä ovat suurimmat perseilijät, entä nihkeilijät?
3. Haluatko vielä sanoa jotakin?

Sami ja Joonas Tampereelta

1. Hyvä yhteishenki.
2. Suurimmat nihkeilijät ovat tuotantotaloudesta, suurimmat perseilijät AuTekilta.
3. Joonas vastasi, että Tampere on hiukan pohjoisempaa kuin Helsinki ja oikein mukava paikka.

Verner Oulusta

1. Sitseillä ei tarvi olla kuivin suin ja tapoja kunnioitetaan, ja silti ei tarvitse loukata ketään, että on hauskaa.
2. Suurimpia nihkeilijöitä ei ole, humanistityttöjä saa lämmittellä aika kauan. Suurimpia perseilijöitä ovat koneteekkarit.
3. Oulussa ei ole poroja eikä lunta ja tuulee niin sanotusti sopivasti aina. Sain otaniemeläiset näyttämään toiset tissit.

Armi Lappeenrannasta

1. Se, että kaikki on aina alasti.
2. Ympän tytöt ovat suurimpia nihkeilijöitä (toim. huom. haastateltava oli itsekin sellainen), suurimpia perseilijöitä TITeläiset.
3. lappeen Rannassa ihmisillä on paljon viinaa, isot tissit, isot munat ja lappeen Rannassa – voi vittu tää tulee johonkin haastatteluun – no sitten on pakko mainita, että lappeen Rannassa on Skinnarilan henki. Kukaan ei itke kotona, että haluan tehdä itsemurhan.

Sössö kiittää:

- + rastikierroksen voitto
- + muiden paikkakuntien teekkarit <3
- + lihkset ja maksuton ruoka
- + yleinen loistava tunnelma
- + tissit

Sössö moittii:

- ei kasvislihiksia
- vain kaksi lappeen Rantalaista edustajaa
- hiukan kuivat sitsit
- tissit lappeen Rantalaiset

FXQ 010

Teksti: Juuso Terävä
Kuvat: Henrik Vento

- Muistoja matkalta Tampereelle

Juhlimispainotteisen fuksivuoden ohjelmatarjontaan sisältyi myös virallisemmän oloinen fuksiexcursio. Kun tapahtuma kerrankin vaikutti jokseenkin asialliselta, päätti myös kaltaiseni tunnollinen lukutoukka vaihtaa vapaalle ja lähteä tutustumaan yritystoimintaan.

Mikä QFX?

Minulle ja fuksitovereilleni luvattiin paljon: FXQ on paras, FXQ:a ei kannata missata. Usein kuitenkin lupauksia on helppo tehdä, mutta vaikeampi pitää. Kuitenkin jo ennen jonotusta, (jota sitäkin jo mainostettiin mahtavaksi), sain pieniä vihjeitä siitä, että kaikelle hypetykselle saattaisi jopa löytyä katetta.

Ensimmäinen näistä vihjeistä tuli, kun sain tietää ISOhenkilöni ja muiden matkalle aikovien vanhojen likaisten setien ja tätien viettävän jonossa sähkölafkan pihalla kokonaisen viikonlopun. Moinen vaati mielestäni jo jonkinmoista vannoutuneisuutta. Toinen vihje tuli, kun jonottajien remmin jatkoksi liittyi henkilö, jolla olisi ollut rahan arvoista duunia tiedossa matkan aikana. Jos Ruotsin matkaa varten on valmis uhraamaan kolminumeroisia lukuja riihikuivaa, täytynee kyse olla jostakin tavallisuudesta poikkeavasta.

Parempi kuin leipäjono

Jonotus lisäsi positiivisia odotuksia. Siirryin kiltikselle aamuluennon jälkeen puoli yhdentoista maissa ja sain nimeni jonotuslistan neljänneksi. Päivä kuului kiltiksellä rattaosasti merkkejä omellen ja kanssajonottajiin tutustuen. Oikosulkumoottoriin siirtyminen toi kui-

tenkin positiivista liikettä usean tunnin jonottelun jälkeen.

Oikosulkumoottorin jälkeen oli aika täydentä "varastoja" Alepasta käsin, minkä jälkeen Ossinlammella nöruminen saattoikin alkaa varsin rattoisissa merkeissä. Vaikka yösydännä Pasilaa tuijotellessa Nukku-Matti oli napata niskalengin meikäläisestä, tappelin vastaan kuin mies ja selvisin kuin selvisinkin yöstä lähes yksilä silmillä.

Laivalla, vaan ei Tukholmaan

Lopulta koitti sitten 7.10. ja itse matka saattoi alkaa. Bussissa hyvää menininkiä nostatettiin muun muassa virtsaamisohjeilla ja virtsaamistarvetta aikaansaavilla nestemäisillä piristeillä. Sekään ei masentanut, että saimme tietää kohteenamme olevan Tukholman sijasta Tampere.

Turussa siirryimme laivaan, jossa siirtyisimme edeleen Manselle. Tässä välissä meille fukseille (ja kenties joillekin muillekin läsnäolijoille) katsottiin tarpeelliseksi pitää lyhyt valistustiedotustilaisuus aiheinaan optimihumala(?), "Kuinka suojella achteriaan" sekä tilastojen lukutaito. Lukuisten Power Point -slidejen ja pienen konnaamisen jälkeen olikin sitten aika siirtyä "sivistyneesti ja järjestelmällisesti" tax freen puolelle kahmimaan halpoja karamelleja ja hajuvesiä.

Tutustumisleikkiä ABC:n pihalla

Myöhempi ilta sujui enemmän tai vähemmän hauskoissa merkeissä, vaikkei laivapoliisi ostoskärryjä hississä juurikaan arvostanut. Karaoke taittui ainakin omasta mielestäni kultakurkkuisesti ja koreografiat onnistuivat kirjoittamaan kanssaeläjiä palautettakin. (Palautteen laatu jätettäkään lukijan itsensä arvioitavaksi).

Oman ongelmansa muodosti kuitenkin nukkumaan meno. Koska eräs hyttitovereistani oli esitellyt norjan kielten taitojaan hytissä jo alkuillasta, ei siellä yöpyminen ollut houkuttelevin mahdollinen vaihtoehto. Myös kansikorttini katoaminen vaikeutti asiaa olennaisesti. Onnekseni onnistuin kuin onnistuinkin ympäytymään toiseen hyttiin...

”...hauskaa sinänsä, sillä eihän kenenkään nimi oikeasti ole mikään Asko

"Edustusta"

...vain herätäkseni sieltä tunnin kuluttua meriaamiaiselle. Aamupalan jälkeen siirryimme pirteinä ja arvokkaina takaisin bussiin, joka lähti taivuttamaan aamuksen Tampereen katuja. Jos jollakulla sattui vielä olemaan ripaus unihiekkaa silmissä se ravisteltiin tehokkaasti pois puistobileissä. Rytmimuna-kappaleen laulaminen puvut päällä aamu kahdeksan tietämillä. Tamperealaisessa puistossa oli melko mieleenpainuva kokemus ja FXQ:n omalaa-tuisimpia hetkiä.

Retken ensisijainen tarkoitus oli kuitenkin yritysvierailu ja siksi suuntasimme seuraavaksi Empowerille. Kuusi seuraavaa tuntia kului kuin siivillä, kun meitä perehdytettiin tämän firman toimintaan. Useissa eri paloissa tarjailtu esi-

tys oli kuin hyvä viini ja vain parani edessä. Lounaaseen mennessä myös kaikki osallistujat löysivät paikan päälle.

Yritysvierailua seurasi siirtyminen jollekin hämäräperäiselle kentälle, jossa oli tarjolla muun muassa uimaopetusta ja juoksuharjoituksia. Excursion aiheuttama uupumus kuitenkin sai homman tuntumaan melko apinanaivoiselta, mutta tuolloin en vielä nähnytkaan kokonaiskuva tilanteesta. Kun tuo kokonaiskuva sitten muutamaa varttia myöhemmin paljastui jonkin sorttiseksi julkiseksi beach partyksi, FXQ lunasti kaikki asettamansa odotukset alle viidessä minuutissa.

Illalla luvassa oli sitten sitsit Tampere Kungliga Tekniska Högskolanissa. Tutustuimme paikallisiin. Lauloimme. Shöimme. Kirjoitimme toisthemme laulukirjoihin. Lauleskhemmelishää. Thanssin. Shuunnittehelin khaverin khangsa lähtöhä Tukhlm... shiis Tamphereen keshkustaan... Theekkahymhni... Lishää thanssia... zzz...zz-zzz...

Imperiumin vastaisku tavoittaa kirjoittajan

Aamulla terminaalissa olo oli hieman heikko ja harvassa ovat hetket, jotka ovat olleet ihanampia kuin jolloin sain painaa pääni hytin tyynyyn. Tunteja myöhemmin, oloni hieman kohennuttua jätin mustikantuoksuisen hytin ja lähdin kaverin kanssa etsiskelmään lupailtua saunaa. Parannusehdotus ensi vuodeksi: saunavuoron voisi (jos mahdollista) varata hie-man myöhäisemmäksi kuin aamukymmeneksi, vaikkapa iltapäivän puolelle.

Muilta osin paluumatka sujui mallikkaasti. Paluu arkeenkin alkoi jo laivassa, fysiikan merkeissä. Kaikille lienee tuttu Erwin Schrödinger kissoineen, mutta kuka on kuullut samaisen miehen mukista? Idea on kuitenkin jokseenkin sama: siinä missä katti sekä elossa, että kuollut, henkilö, joka juo mukista, on sekä ottanut, että ollut ottamatta jotakin suuhunsa.

FXQ:n viimeisellä bussiosuudella "viihdykkeeksi" oli tarjolla muuan muassa punnaavaa Askoa (hauskaa sinänsä, sillä eihän kenenkään nimi oikeasti ole mikään Asko) ja nahka-asuisia vanhoja likaisia setiä. Kaikki hyvä kuitenkin päättyi aikanaan ja niin teki myös FXQ 010. Halailukierrosten ja kadonneiden vaattekappaleiden löytymisen jälkeen olikin sitten hyvä aika siirtyä tyttösietsien jatkoille...

Ja jottei synny mitään pahantahtoisia puheita ilmoittaisin tässä yhteydessä virallisesti, että vaikka saatoin kadottaa joitakin alusvaatteitani matkan aikana, eivät kyseessä olleet ne alusvaatteet, jotka minulla olivat juuri ennen katoamista päälläni. Toisin sanoen en viettänyt FXQ:lla (ainakaan tietoisesti) aikaa kommandona.

Mitäpä lisäämään

A Little White Boy in Africa

Text: Tapio Haikonen

Drawing: Kaisu Ölander

Living in South Africa for five years, as a child, was a blast; the country's culture and wildlife are extremely diverse, and it was brilliant to have a garden with banana trees to climb into and electric and barbed wire fences to keep uninvited guests away.

Growing Up

Meeting friends was difficult during the first three years in South Africa, while we lived in Pretoria. Distances were long and we children were not permitted to leave the confines of our home property alone because of the high crime rate. Things got much easier after moving to Johannesburg. We moved to a residential estate, an over 900 home community, situated within a secure perimeter. Finding friends to play the occasional game of cricket and rugby with was no longer a problem.

Getting to school wasn't difficult as the school bus picked us up every morning in front of our house, except on the one occasion it was hijacked on the way over. Often, the bus driver had a live chicken in the luggage area that he said was for dinner.

On holidays, we often visited Kruger National Park, one of Africa's largest game reserves with a near endless variety of animals to spot on safaris.

The Pros and Cons

Going to an international school and meeting people with various ethnic backgrounds has probably made me more open-minded towards different people. Learning everything in English from kindergarten to third grade gave me a good basis for continuing school in English. Even though we spoke Finnish at home, it didn't really stick. So returning to Finland posed its share of challenges. Writing, speaking in correct form and saying the Finnish letter 'R' were not easy at first. Fortunately, I had a qualified teacher who got me on track pretty fast.

At first, being "the foreigner" in a class where everyone had known each other for at least two years was tough. The minor language barrier didn't help either. Nevertheless, I made great friends that helped me a lot at correcting my speech and by teaching me new vocabulary.

Even today, there are still small things that come up in everyday life that suggest that I have not grown up in Finland. When people speak about their childhoods and about various cartoons with their stupid Finnish names, I usually have no idea what they're talking about. Another good example is lyrics of well-known Finnish songs.

Looking Back

The best and most memorable experience I had was when I had the opportunity to meet Nelson Mandela, the president of South Africa. Looking back on the time spent in South Africa, I wouldn't change anything. It was a great experience, and it is a wonderful country that I could recommend as a holiday destination or a place to move to for anyone. If an opportunity to move there were to come up in the future, I would definitely take it.

An artist's vision of Africa

Fear and Loathing in Sitges

Text and photo: Tuukka Koistinen

Sitges, a lovely little beach resort in the east coast of Spain near Barcelona, is the home of Sitges International Fantastic Film Festival of Catalonia, the yearly Mecca of movie fans with one thing in common: love of horror movies.

Specializing in fantasy and horror movies, the Sitges Film Festival has a strong identity amongst movie enthusiasts around the world. Concentrating on genre films, the festival is able to offer a wide range of fantastic films from contemporary masterpieces to low budget trash movies.

In addition to this year's ten days of horrific enjoyment the festival also offered other activities like seminars and master classes, and of course a Zombie Walk!

I was lucky enough to spend one Sunday, the last day of the festival, in Sitges enjoying most entertaining and odd films in a free movie marathon.

From Trash till Dawn

One of the best movies of the day was an Italian thriller *Il tuo vizio è una stanza chiusa e solo io ne ho la chiave* ("Your Vice Is a Locked Room and Only I Have the Key") directed by **Sergio Martino** in 1972. This old classic impressed with its beautiful cinematography and intensive atmosphere accompanied by a compelling soundtrack.

The best worst film of the day is a more difficult choice to make because of two strong candidates: a Japanese trashy trash

(I mean *really* trashy) film *Tokyo Ballistic War* and an American piece of art *Mega Piranha*.

Japanese have always known how to make the strangest mixture of martial arts, robots, sex, blood and just the freakiest stuff you can think of. And when you do that with a zero budget, bad acting and very crappy special effects, the only thing you can get is pure awesomeness. The piranha movie on the other hand amazed me purely with its stupidity. Giant mutant piranhas that destroy buildings and helicopters, when they are not eating people, are about to exterminate the whole world, and who's better to fight the problem than a muscled up super tough marine soldier... I mean, seriously?

Sunny Greetings from Santa

All in all, the one day compressed festival experience was one of a kind escape from reality: one moment you're on a beach lying under the sun and the next moment you're in the darkness of a theater enjoying the horrors on the screen. Fantastic!

And by the way, the Best Motion Picture award was granted this year to a Finnish film *Rare Exports: A Christmas Tale* by **Jalmari Helander**. So be sure to check that out when it comes to theaters!

Ei käytöstapa tapa

Teksti: Otto Palonen
Kuvat: Lari Tuominen,
Heikki Salokanto

eli lyhyt tapa-alustus Potentiaalin Tasaus 90:n lähestyessä

Tämän jo osasit

Teekkari on herrashenkilö. Tämän olemme kaikki toki kuulleet jo fuksina, mutta harva tulee ajatelleeksi asiaa juhliessaan, ainakaan muutaman kaljan jälkeen. Tärkeintä ei ole se, että muistaa ulkoa kaikki etikettiohjeet, vaan se, että noudattaa perustavaa laatua olevia sääntöjä, jotka kaikki ovat hyvästä käytöksestä oppineet jo aiemmin elämänsä varrella. Kohteliaisuus, huomavaisuus ja toisten kunnioittaminen vie jo pitkälle.

Kunnioittamisesta kumpuaa moni käytöstapa. Juhlia ja niiden järjestäjiä tulee kunnioittaa saapumalla aina ajoissa paikalle.

le juhlan luonteesta riippumatta. Itsensä esitteleminen ja yritys muistaa ainakin oman seurueensa nimet kertoo myös ihmisten arvostamisesta. Pöytäjuhlia tulee kunnioittaa muun muassa olemalla hiljaa muiden puhuessa tai esiintyessä, riippumatta siitä, kuinka tylsä tai pitkäväteinen puhe on kyseessä. Lukkarin ylipitkän aasinsillan toki jaksottaa mukavasti iloinen ”mellan sup!” -huudahdus.

Juhlia ja muita elämäntilanteita, joissa käytöstavoista on hyötyä, tulee vastaan jatkuvasti. Nyt kuitenkin keskitytään erilaisten sitsien käyttäytymiskoodistoon.

Haalarisitsit

Haalarisitseillä pukeudutaan nimensä mukaisesti haalareihin. Haalarisitseillä pönöttäminen on usein minimissään. Onhan haalareissa toki miellyttävämpi istua (tai tanssia pöydillä) kuin puvussa, jonka housujen napit eivät mahdu kiinni. Hanki siis sopivan kokoinen puku... Tästä lisää myöhemmin.

Kuitenkaan puvun jättäminen vaatekaappiin ei tarkoita sitä, että käytöstavat jätetään narikkaan, vaan samat peruskäytöstavat on muistettava sitseillä kuin sitseillä. Haalarit ovat edustusasu, jossa edustat hyvin näkyvästi kilttaa, teekkareita ja parhaassa tapauksessa koko opiskelijakansaa. Muiden huono käytös ei myöskään ole peruste niin sanotuille apinakänneille, vaikka kuinka ne KIKkiläisetki sikaili ja öliöli rairai.

Teemasitsit

Teemasitseille päätyy silloin tällöin. Teemana voi olla mitä tahansa kuolleista muusikoista spurguihin (usein lähes sama) tai Suomen presidenteistä viidakkoon. Jo monesti mainittujen perustapojen lisäksi teemasitseillä voi ottaa huomioon teemaan liittyvät käyttäytymistavat ja -mallit. Esimerkiksi amerikkalaisen jalkapallon pelaajiksi pukeutuneelta on ihan kelvollista käytöstä rummuttaa rytmikkäästi pöytää kun muut puhuvat. Ehkä. Darth Vaderilla vaaleanpunaisessa jänisasussa puolestaan saatetaan olla taipumusta kovääniseen hengittämiseen kun pitäisi laulaa. Kuitenkin järki kädessä myös teemasitseillä. Niin sanotusti lapasesta lähteneet sitsit harvoin jaksavat viihdyttää vieraita – lukkareista tai henkilökunnasta puhumattakaan – kovin montaa tuntia.

”Normaalit sitsit”

Sitsit, joille pukeudutaan pukuun (naisilla ”tai vastaava”) on ehkä yleisin akateemisten pöytäjuhlien muoto. SIKin piirissä pukusitsit ovat ehkä puhtaimmillaan Fuksisitseillä, joista myös mo-

” Herrashenkilö todennäköisesti myös pääsee helpommin saa- tille kuin känniääliö

Näinkin hauskaa
voi sitseillä olla

ni vanhempi tieteenharjoittaja voisi ottaa mallia. Jos käytöstavoista ei tarvitse edellä mainittujen sitsimuotojen kohdalla huolehtia ihan viimeiseen asti, pukusitseille saapuessaan pitää viimeistään muistaa olevansa akateemisessa juhlassa, jonka on tarkoitus olla akateeminen ja juhlava.

Asioita, jotka olisi hyvä osata jo edellä mainittujen lisäksi, ovat muun muassa oikeaoppinen skoolaaminen, velvollisuudet avecia ja pöytä-avecia kohtaan sekä muun pöytäseurueen huomioiminen. Jos pöytään on katettu useammat aterimet, on hyvä tietää, että uloimmalla parilla syödään alkuruoka. Näistäkään ei tietenkään kannata stressata niin, että jäisi pois sitseiltä, sillä aina voi kysyä, ja aina pöytäseurueesta löytyy joku, joka tietää kuinka toimia.

Vuosijuhlat

Akateemiset vuosijuhlat ovat vuoden kohokohta ja juhlijoiden odotetaan käyttäytyvän sen mukaisesti. Seuraavassa joitain esimerkkejä seikoista, jotka tulee ottaa huomioon vuosijuhlissa.

Valmistautuminen: Vuosijuhliin valmistautuminen kannattaa aloittaa hyvissä ajoin hankkimalla juhlapuku, eli naisilla pitkä iltapuku ja miehillä frakki. Tumma puku käy miehillä frakin korvikkeena tarvittaessa. Halutessaan voi käydä vaikka kampaajalla laittamassa hiuksensa. Ylenpalttinen etkoilu on syytä jättää väliin.

Paikalle saapuminen: Ajoissa, särmänä, valmiina. On noloa lähteä laittamaan hiuksia tai ajamaan partaansa vessaan siinä vaiheessa kun cocktail-tilaisuudessa jo luovutetaan lahjoja. Jos myöhästyt, pidä huoli siitä, ettet keskeytä saapuessasi puhetta, laulua tai muuta ohjelmanumeroa.

Esittäytyminen: Lähimmille ihmisille heti saliin tullessa tai viimeistään istuutuessa. Pienessä pöytäseurueessa on kohteliasta esittäytyä kaikille.

Salista poistuminen: Ei ennen pääruokaa eikä koskaan kesken puheen tai esityksen.

Sitsikorvat: Eivät ole hauskat etenkään ennen juhlien viimeisiä hetkiä.

Laulujen esittäminen ja laulutoiveet: Aina lukkarien kautta. Ei ole kohteliasta alkaa kilistellä laseja omatoimisesti.

Herrasmiehen velvollisuudet: Ovat hyvin moninaiset. Käytännössä kaikki, missä voi toimia herrasmiesmäisesti kuu-

luu herrasmiehen velvollisuuksiin aina ovien avaamisesta tuolin tarjoamiseen.

Naisen velvollisuudet: Naisten velvollisuuksia on vain yksi, mutta se on sitäkin tärkeämpi: miehille tulee antaa mahdollisuus toimia herrasmiehen tavoin. Kiittäminen ja hymy ovat hyviä kannustimia.

Liikaa ei etiketistä pidä ottaa paineita vuosijuhlissakaan. Pohjimmiltaan etiketin tarkoituksena on kuitenkin saada ihmiset tuntemaan olonsa tervetulleiksi ja juhlat juhlaviksi, ei missään nimessä saada ketään tuntemaan osaamattomaksi tai muuten tukalaksi, eikä etenkään jäämään kotiin liiallisten odotusten takia. Pienellä panostuksella saa itsensä ja muiden juhlat astetta paremmiksi ja antaa itsestään hyvän kuvan. Herrashenkilö todennäköisesti myös pääsee helpommin saatille kuin känniääliö.

Tämän pintaraapauksen jälkeen SIK90-toimikunta suosittelee kaikkia tutustumaan Tiina Metson mainioon Tavoistaan teekkari tunnetaan –oppaaseen, josta saa kattavan kuvan siitä, miten jokaisen tekkarin tulisi osata käyttäytyä ainakin halutessaan. Oppaan painos on valitettavasti loppunut, mutta sähköisen version löytää näppärästi hakukoneella.

Tällä tapakulttuurin pohjustuksella toivotamme sinut, arvokas lukija, lämpimästi tervetulleeksi harjoittelemaan käyttäytymistä ruohonjuuritasolla kiltamme vuosijuhlaan Potentiaalinen Tasaus 90:ään helmikuun 19. päivänä 2011. Merkkää päivä kalenteriisi jo nyt!

Äiti, auta!

Hei kullanmurut! Kuten kaikkien muidenkin, myös äidin elämä on välillä yhtä kaaosta: samaan aikaan pitäisi suoriutua opiskeluista ja töistä, mennä Ouluun ja ehkä vielä tarjota sympatiaa ja kupillinen teetä ihmissuhdeongelmissa painivalle ystävälle. Priorisointi voi olla vaikeaa, kun kaikki asiat on joka tapauksessa saatava joskus valmiiksi, mutta toisaalta: kyllähän sitä nuorena jaksaa! Mikäli taas tuntuu, että ei oikein jaksaisi millään, olkapään ja nenäliinoja tarjoaa tuttuun tapaan Killan Äiti

Mistä aineksista syntyy hyvä opiskelijaspydäri?

Hyvään pyttipannuun tarvitaan edellisen illan jämiä sekä reilusti mausteita. Loppu onkin aivan kokkaajan luovuudesta kiinni. Omia suosikkejani ovat peruna, avattu paketti nakkeja tai edellisen illan kanat, sipuli (se on halpaa!) sekä, jos kaa-pista vain löytyy, kananmunat. Rasvaa ja suolaa tässä ei säästellä, mutta toisaalta, eihän pyttipannu olekaan mitään terveystuotetta. Muut mausteet oman maun mukaan (äiti on varsin tylsä, tykkää grillimausteesta ja ketsupista).

Minkä takia ihminen kuulee vain sen minkä haluaa?

Tästä ilmiöstä puhutaan usein ”valikoivana kuulona”, vaikka eivät ihmisäivot kovista puhumattakaan kyllä varsinaisesti valikoi kuulemaansa. Ihminen kuulee kyllä, hän ei vain reagoi! Siksi onkin parempi puhua valikoivasta tarkkaavaisuudesta. Ihminen kykenee siis (sekä tahallisesti että tahattomasti) suodattamaan saamaansa informaatiosta sen oleellisimman, ja jättämään loput omaan arvoonsa.

Monet meistä osaavat ns. sulkea korvansa keskittyessään johonkin tiettyyn asiaan, esimerkiksi lukemiseen. Tällöin

kaikki ympärillä tapahtuva kyetään ohittamaan uhraamatta sille ajatustakaan. On kuitenkin joitain asioita, joihin reagoimme myös tässä keskittymisen tilassa: nostamme heti katseemme kuullessamme oman nimemme tai jotain muuta, jota pidämme elämässämme tärkeänä. Tästä seuraavat ne koomisetkin tilanteet, joissa aivan muissa maailmoissa seikkailevat ihmiset palaavat heti kartalle kuullessaan jonkin tietyn sanan, vaikkapa puskuri tai näytönohjain.

Pitääkö ”se” pestä, jos ”sinne” ei laita mitään likasta? -Kysymys kiltahuoneelta

Mikäänhan ei ole pakko, mutta kyllä äiti silti suosittelee pesua vähintäänkin silloin tällöin. Se voi nimittäin likaantua myös ihan itseksensä.

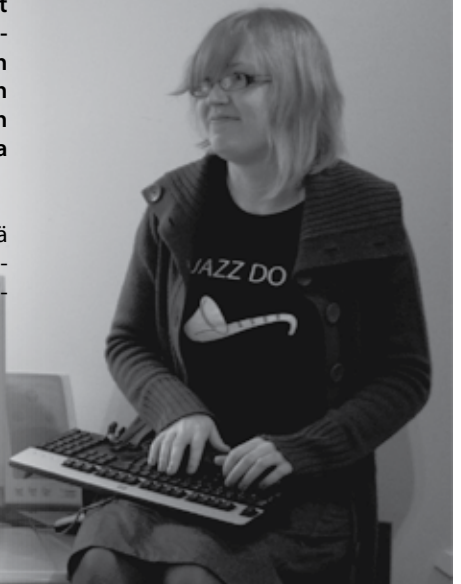
Äidin sähköpostiin on kuulemma tullut viestejä, että äiti on voittanut paljon rahaa jossain kilpailussa, ja että voittojen lunastamiseksi pitäisi mennä jollekin nettisivulle. Mistä noiden kilpailujen miljoonat tulee, ja miten ne tajus valita just äitin voittajaksi?

Olet kuullut aivan oikein, hämmentävää kuinka pitkälle tieto äidin sähköpostiylätyksistä on kantautunut! Äidin arpa-

onni lieni tällä kertaa monen erikoisen ja onnellisen sattuman summa, sillä äiti ei tunnusta ilmoittaneensa työsähköposti-osoitettaan missään muualla, kuin sös-sön sivuilla ja ensimmäisen päivän fuk-sitetolomakkeella. Äidin on täytynyt siis olla todella erityinen!

Ette siis, rakkaat lukijat, voi kuvitella-kaan, kuinka paljon minua kiukutti, kun ihan vahingossa poistin kyseisen sähköpostin! Minun oli tarkoitus tallentaa se, mutta kun tallennusnappula on juuri poistamisnappulan vieressä, voitte arvata, kummalle se kursori sitten loppujen lopuksi osui. Siksi en valitettavasti osaa sanoa, mistä nämä miljoonat olisivat olleet peräisin. Voi kuinka monta joululahjaakin niillä rahoilla olisi voinut ostaa!

Voit lähettää äidille mieltäsi painavia kysymyksiä osoitteeseen aiti89@luukku.com.

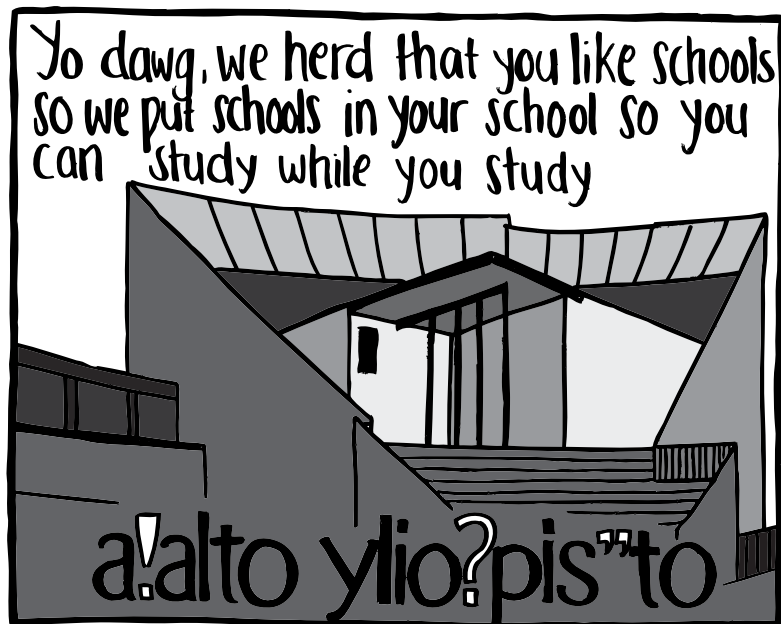
Sarjis!

Käsikirjoitus:

Olli Pirttilä

Kuvitus: Kaisu

Ölander

TEKKARIRAVINTOLA • TEKNOLOGRESTAURANG

Täffä AB

beställningsrestaurang
tilausravintola

Hugo Simbergin klassikko "Haavoittunut enkeli" otaniemeläisversiona

klo 11:30, lounaalla...

Mennään Täffälle hakemaan enkelille kunnon ruokaa, niin kyllä se sitten virkistyy!

myöhemmin illalla...

Mennään Täffä AB:n bileisiin hakemaan enkelille juotavaa, niin kyllä se sitten virkistyy!

Täffä - teekkareilta teekkareille

aukioloajat
ma-to: 10:30-16:00
pe: 10:30-15:30

Teknologiföreningen
Otakaari 22
02150 Espoo

osoite: www.taffa.fi
s-posti: info@taffa.fi
puh: 0405918961

Milloin? Mitä? Missä?

to	18.11.2010	ABB-liikuntaexcu	Ruoholahti
pe	19.11.2010	Sössö 6/10 DL	
ti	23.11.2010	Jokerit-HIFK	Hartwall-areena
ke	24.11.2010	Teekkarisarja: Salibandy	Otahalli
to	25.11.2010	Digit ry:n excu Otaniemeen	OK20p
ke	1.12.2010	ABB-leffailta	Tennispalatsi
to	2.12.2010y	Luonnontieteilijöiden jouluristeily	Silja Europa
pe	3.12.2010	pikoJoule	Smökki
ma	13.12.2010	Teekkarisarja: Futsal	Otahalli
ke	15.12.2010	Teekkarisarja: Salibandy	Otahalli
la	19.2.2011	PoTa90	Selviää myöhemmin

Katso ajankohtaisimmat tiedot osoitteesta <http://sik.ayy.fi/>

Shanghai!

3-3					3-3				
3-4					3-4				
4-4					4-4				
3-3-3					3-3-3				
3-3-4					3-3-4				
3-4-4					3-4-4				
4-4-4					4-4-4				

